

د لوط (ع) قوم

لیکوال: سید ادريس سادات

Ketabton.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

د کتاب پیژندنه

نوم . د لوط (ع) قوم

لیکوال . سیدادریس (سادات)

ډیزاین . پخپله لیکوال

ایمیل . Sai.adrees.sadat@gmail.com

د اړیکو شمیره . 0731363201

د ټلگرام چینل . <https://t.me/sadattvnovel>

کال . ۱۴۰۳

که تاسې هم د خپل کتاب لپاره ډیزاین یا کمپوز ته اړتیا لرئ، نو له مور سره په

لاندې شمارو اړیکه ونیسئ...

0731363201

SA

يادونه

که چيرې غواړئ، پوره لس دقيقه
يې فلم يې په يوټيوب کې وگورئ.
نو په لاندې لينک کليک وکړئ.
او ويې گورئ.!

<https://youtu.be/q9EGN5>

[EsUhw](#)

پیل

د لوط ع قوم:

کومو خلکو چې داسې بدکاري ایجاد کړه، چې له دوی مخکې
په دنیا کې هیڅ قوم هم داسې بدکاري نه وه کړې.

هغه داسې بدکاري وه، چې ساری یې په تاریخ کې نه لیدل
کیري.

دې قوم داسې څه کار کړې وو، او د دوی انجام څه شی شو؟

حضرت لوط ع د الله تعالیٰ یو ډیر ښه نبي وو، د هغه د والد
صیب نوم حران وو.

د هغه پیدایښت د عراق په پخواني ښار اور کې شوی دی.

دغه ښار د ابراهیم ع مسکن وو، د لوط ع پلار حران د حضرت
ابراهیم ع سکه ورور وو.

یعنې حضرت لوط ع د حضرت ابراهیم ع وراره وو.

هر کله چې د حضرت لوط ع پلار د لوط ع په کوچنیوالي کې
مړ شو، نو د حضرت لوط ع پالنه حضرت ابراهیم ع په غاړه
واخیسته!

او هغه یې پخپل زویولی ونيوه

دی په حضرت ابراهیم ع تر ټولو لومړي ایمان راوړونکو کې
شامل دی.

دی د سدوم خلکو ته الله د نبي په ډول ورولیگه، حضرت ع
ډیر زیات معجزات درلودل، هر کله چې به لوط ع د باران دعا
وغوښته.

نو سمدستي به وریخ راپیدا شوه، او الله تعالی به له هغې
وریخې څخه باران کاوه.

په کومه تیره چې به حضرت لوط ع خپل سر مبارک کېښود، په
هغه تیره به د ده مبارک د سر چاپ جوړېده.

سدوم هغه سیمه وه، په کومو خلکو باندې چې حضرت لوط ع
مبعوث شوی وو.

د سدوم سره سره هغه وخت پنځه نور هم همداسې ښکلي
ښکلي ښارونه اباد شوي وو.

چې په هر ښار کې یې د یو یو لکو نه زیات اشخاص استوګن
وو.

دغه سیمه ډیره زیاته شنه او خیرازه وه، چې د الله تعالی د
قدرتونو ستر مثال یې عامو خلکو ته وړاندې کاوه.

دلته د باغونو کثرت وو، هر هغه څه چې د انسانانو ضروریات
وو، دلته له حده زیات وو.

د سدوم شام او اسرایلو په منځ کې دغه سیمه ډیره زیاته
خیرازه وه.

هلته انار شفتالو او نورې میوې په ډیره زیاته پیمانه پیدا
کیدې، او همدغه علت وو چې بستي خلک به د خپلو
ضروریاتو د پوره کلو لپاره دې ځای ته راتلل او له دې ځایه به
یې په پراخه پیمانه هر څه وړل!

دغه کار د سدوم د ښار خلکو بیخي نه خوښېده، د دوی داسې
فکر وو چې پدې انارو پلپلو کجورو او شفتالانو صرف او صرف د
دوی حق دی.

دوی نه غوښتل چې د نورو ځایونو خلک دې د دوی سیمې ته ورشي.

یوه ورځ دوی پخپلو کې سره کښېنستل تر څو پدې خبره غور وکړي، چې د بهر نه راتلونکي خلک څنگه لدې ځایه منعه کړو.

دا وخت ابلیس شیطان د یو غوره بزرگ په شکل کې د دوی محفل ته راغی.

او ورته یې وویل:

که چیرې تاسې غواړئ، دغه مشکل مو حل شي.

نو زما په دغه وینا عمل وکړئ، د دغه نابنده بزرگ خبرو ته هغه خلک ډیر زیات په توجه سره کښېناستل.

ابلیس هغوی ته وویل:

زه به تاسې ته سبا ته ووايم.

په دوهمه ورځ شیطان د یوې ښکلې او ځوانې انجلۍ په شکل کې د دوی خوا ته ورغی.

او دوی ته یې د دوی د زبانه وو پر خای د نارینه وو سره د غلط کار یادونه وکړه.

ابلیس ورته وویل:

که چیرې تاسې غواړئ، د هغه بل کلي خلک ستاسې کلي ته رانشي، نو تاسې داسې وکړئ.

چې هر نفر د هغه بل کلي څخه راځي، نو تاسې له هغه سره په زور او زشتۍ خپل خواش پوره کړئ.

په دې سره به د هغې کلي خلک ستاسې کلي خوشې کړي.

د دوی د نفسیاتي خواهشاتو د لاسه د نارینه وو سره بدکاری د دوی رواج شو.

دلته بې حیايې عامه شوه.

سرداران وو او که غلامان په کور کور کې دغه عمل شروع شو.

په هر محفل کې به فحاشیان په دغه عمل کولو سره خوشحاله کېدل، دغه عمل چې به په کوم محفل کې نه کېده.

نو خلکو به هلته داسې فکر کاوه، چې دا محفل ډیرې زیاتې نیمگړتیاوې لري.

خاصکر کومو مسافرو کې چې به دوی داسې ښایسته هلک
ولید، نو دوی به هغه خپل شکار وگرځاوه.

په کلمود نومي کتاب کې لیکل شوي دي، چې اهل سودوم په
خپل روزمره ژوند کې ډیر زیات ظالمان او بد کاره خلک وو.
هیڅ مسافر هم د هغوی له سیمې څخه په خیر تېر شوی نه وو.
هیڅ غریب هم د هغوی له کلي څخه د ډوډۍ یوه تکره نشوه
وړلای، په کراتو کراتو داسې شوي دي.

چې هر مسافر به د دوی کلی پیدا کړ، نو هغه به دلته د ډیرو
وهلو خوړلو د لاسه مړ شو.

دوی به د هغه څخه جامې وباسلې او لوڅ به یې په یوه بیدیا
کې وغورځاوه.

دوی پخپل ځای کې یو ځانگړی ځای جوړ کړ، چې هلته به
هر د ډول بې حیايې سره سره دغه خاصه بدکاري هم کېده.

حضرت لوط ع هغوی ته د توحید دعوت ورکړ او له دغه
بدکاري څخه یې ورته د توبه کولو حکم وکړ.

حضرت لوط ع هغوی ته وویل:

تاسې ولې دومره بې حیا شوي یاست؟

که چیرې تاسې خپلې بیبیاڼې پرېردئ او د نارینه وو سره خپل خواهشات پوره کوئ.

نو اصلي حقیقت دادی، چې تاسې تر ټولو زیات احمقان یاست.

حضرت لوط د سدوم خلک ته شپه او ورځ نصیحتونه وکړل، مگر پدغه قوم دغه خبرو هیڅ تاثیر ونکړ.

بلکې هغوی بیا هم دغه کار په ډیر فخر سره کاوه.

هغوی حضرت لوط ع ته وویل:

که چیرې ته زموږ په کار کې داسې مداخلت کوې.

او موږ ته نوې لارې بنایې، نو لري نده چې موږ به تا د خپل بناړ خڅه وباسو.

د دې سره سره بیا هم حضرت لوط ع د خپل تبلیغ او دعوت سلسله جاري وساتله!

په اخر کې دوی حضرت لوط ع ته وویل:

که چیرې ته په ریښتیني یې، نو په مور باندې عذاب راوړه.
هغوی پخپله په ځان د عذاب راوستلو فیصله وکړه.
الله تعالی خپلې خاص فرشتې د دنیا په طرف ورولیږلې، دغه
فریشتې حضرت جبرائیل میکائیل او اسرافیل ع وې.
دغه فریشتو د حضرت لوط ع کور ته تشریف ورووړ.
حضرت لوط ع چې هر کله دغه ښکلي او نوجوانان هلکان
ولیدل، نو ډیر په ډیره ویره او خفگان کې مبتلا شو.
هغې د دې خطر محسوسوله، که چیرې دهغه قوم دوی
ولیدل، نو خدای خبر چې د هغوی سره به څه څه وکړي؟
د حضرت لوط ع د بي بي نوم وایله وو، هغه لا تر اوسه ایمان
راوړی نه وو.
هغه خپل منافقت وکړ، او د سدوم خلکو ته یې د دې خبر
ورساره چې لوط کور ته درې نوجوانان راغلي دي.
د دې خبرې له اوربدلو سره د دې کلي خلکو د حضرت لوط ع
د کور پر لور منډه کړه.
حضرت لوط ع خپل قوم ته وویل:

چې ای قومه!

دغه کومې بڼې چې زما د قوم دي، دغه ستاسې لپاره جایزې
او پاکې دي.

د الله تعالیٰ څخه وډار شې.

او ما خپلو میلمنو ته مه شرموئ.

د حضرت لوط په خبرو اوریدلو سره دهغه قوم هغه ته وویل:

ته پدې زموږ له ټولو څخه بڼه پوهیږې چې ستا لورگانو ته
زموږ هیڅ حاجت نشته، او کوم چې زموږ اصلی مقصد دی هغه
ته ډیره زیاته اړتیا لرو.

د قوم لوط د دې بې شرمانه جواب نه د دې اندازه لگيږي،
چې هغوی تر کومه حده پورې پدې بې شره او بد کار کې
مبتلا وو.

هر کله چې د لوط ع قوم د هغه د کور په طرف ورغلل، نو
حضرت لوط ع په هغوی پسې د خپل کور دروازه بنده کړه.

او هغه نوجوانان یې د یوې خونې په طرف بوتلل، د لوط ع
قوم د لوط ع د کور و مخې ته چغې وهلې.

حضرت لوط د خپلو میلمنو د عزت د پاره سخت زیات ویریده.

درې وارو فریستو دغه حالت په خپلو سترگو ولید، هر کله چې

یې د حضرت لوط ع دغه بې وسي ولیدله

نو د حقیقت نه پرده پورته کړه.

او داسې یې ورته وفرمایل:

ای لوطه موږ ستاسې د رب له لوري تاته رالیږل شوې فریستې

یو.

دا خلک په تاپسې نشي رسیدای، اوس هم خو شپې پاته دي.

ته خپله کورنۍ واخله او روان شه، او له تاسې څخه باید

هیڅوک هم شاته ونه گوري.

د لوط قوم د حضرت لوط ع د دروازي ماتول شروع کړل،

پدغه وخت کې حضرت جبرایل ع خپل یو وزر د دروازي پر

لوري په شدت سره وواهه.

د ټول قوم سترگې یې ترخې شوې، او خاصکر د هغو کسانو

سترگې ړندې شوې.

چې دلته د بدکاری لپاره راغلي وو.

حضرت لوط ع خپله کورني له خان سره روانه کړه، د هغه بي بي هم له هغه سره وه.

دوی په منډه منډه وڅغستل، تر ډیر زیات مزل وروسته د حضرت لوط ع بي بي د خپل قوم په طرف ولیدل، او هغه د خپل قوم سره جهنم ته ورسېده.

هر کله چې سهار شو نو حضرت جبرائیل د الله تعالی په امر سره دغه کلی وڅخاوه.

او بیا یې خپل بازوگان د اسمان پر لور پورته کړل.

پدې سره د اسمان والاوو، د سپیانو او مرغانو اوازونه واوریدل!

بیا یې بازوگان د غه کلي پر لور رابښته کړل، او لدې سره په دی کلي د اور طوفان راغی.

او ورسره د اور باران هم شروع شو.

د باران په هر څاڅکي د هر لوطي نوم لیکل شوی وو.

او په هر کس چې به د هغه د اور څاڅکي ولگېد، نو د هغه سر به هرې خواته وپاشل شو.

د سهار د شروع کېدو نه وروسته تر اشراق وخته پورې دغه د سدوم ښار او خلک نیست و نابود شول.

د قوم لوط هغه ښکلی کلی الله تعالی په یو بد بویه او بدرنگه کلي بدل کړ.

پدغه کلي کې بدبویه اوبه ځای پر ځای شوې، چې لدې اوبو څخه د دنیا هیڅ انسان هم فایده اخیستی نشوه.

د دې کلي سره په سنگ سمندر کې نه هم کوم ماهي ژوندي پاته شو، او نه هم کوم نهنګ

د دې څخه دا معلومیږي، چې دوی له ځانه سره دغه ټوله بهر په مرداره کړه.

کومه چې د اسراییل او اوردن په منځ کې واقع ده.

ماهیرینو د هاغه تبا شوي ښار اثار د لسو کالو په موده پیدا کړل، د تحقیقاتو نه دا معلومیږي، چې په هاغه ښار کې ژوند بلکل ختم شوی دی.

د دې ښار د اړخونو او کنډرونو په لیدلو سره جیولوجیستانو دغه اندازه ولگوله چې هر کله ښار تبا کیده.

نو خلک یې پخپلو روزمره کارونو او معاملو کې مشغوله وو.
او دلته زنده گي یو دمي ختمه شوې ده.
د سدوم له کومو خلکو چې تیرې جوړې شوې وې.
د هغوی بوتان اوس هم د مردار بهر په خوا کې شته دی.
تر څو تر قیامته د خلکو لپاره یو عبرت پاتې شي، اوس
یوروپي ممالکو د انساني ازادۍ په نامه ددغې بدکاری اجازه
ورکړې ده.
او دغه فحاش عمل ورته فخر ښکارېږي، مگر حقیقت دادی
چې همجنس پرستي بلکل د د فطرت خلاف عمل دی.
کومه چې انساني معاشره تبا او بربادوي، په روایتونو کې
راغلي دي چې یوه ورځ حضرت سلیمان ع د شیطان نه
وپوښتل، چې تر ټولو بدترین عمل په دنیا کې څه شی دی.
ابلیس ورته وویل:
هغه بدعمل دادی، چې هلک د هلک سره بد فعلي وکړی، او
ښځه د ښځې سره خپل خواش پوره کړي.

حضرت ابن عباس رض خه روایت دی، چې حضرت رسول ص فرمایلي دي.

په هغه چا دې د الله تعالی لعنت وي، چې د قوم لوط والا عمل کوي.

او په اخر کې به ووایم، څوک چې مور ته بشري حقوق رانبايې کاش پخپله هم لږ لږ د بشري حقوقو په معنا پوهیدای!

او انسانیت ته یې عمري شرم لکه د لوط ع د قوم په ډول نه پریښودای!

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**